

[Gustav Pedersen.]

paa, at det bliver lige saa populært i de Kredse, hvor man nu har forceret det frem eller forlangt det forceret frem. Men at tro paa, at Foreninger, der i øvrigt ikke har kunnet faa Lov til at tale med deres Arbejdsgiver, altsaa ikke engang har kunnet faa Lov til at fremføre Argumenter, skulde kunne faa nogen Fordel af dette, er Overtro.

I øvrigt overlader jeg gerne til den kommende Tid at afgøre, hvem der havde den største Forstaelse af det Spørgsmaal, som foreligger her. Jeg maa understrege, at det jo ikke er første Gang, man i en vis Del af Pressen har bebudet, at nu havde man endelig Ram paa Dansk Handels- og Kontormedhjælperforbund, nu skulde der være Plads for mere saakaldt neutrale Foreninger. Det har i en Menneskealder været bebudet, snart ved den ene og snart ved den anden Lovs Behandling, foreløbig uden Resultat, og anderledes bliver det heller ikke denne Gang. Jeg kan blot minde om, at da den første Funktionærlov blev vedtaget, fremkom der Artikler af fuldkomne tilsvarende Karakter. Vi havde dengang 27.000 Medlemmer og havde Overenskomst med 300 Virksomheder; nu har vi passeret de 60 000 Medlemmer og har Overenskomst med mellem 3 500 og 4 000 Virksomheder. Derfor tror jeg, det er en Postgang for tidligt, at man proklamerer dette Forslag som en Sejr. Hvis det bliver udnyttet, kan det nemlig kun blive af den Organisation, jeg repræsenterer.

Hauch: Da det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen havde Ordet i første Omgang og som Ordfører for Udvalget gav en grundig Redegørelse for de stillede Ændringsforslag, kunde jeg i et og alt tiltræde de Udtalelser, han fremsatte. Jeg kan ogsaa tiltræde de Udtalelser, det ærede Medlem har fremsat over for det ærede Medlem Hr. Steffen Jensen og det ærede Medlem Hr. Bjørner. Skulde jeg opholde mig en Smule ved det, det ærede Medlem sagde i første Omgang, skulde det være det ærede Medlems Bemærkning om Ændringsforslag Nr. 18, om Retten til at modtage Hverv, som ikke er til Skade for Tjenesten. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen fremhævede, at dette efter hans Opfattelse ikke vilde faa stor Betydning, fordi Arbejdsgiveren med en anden Begrundelse alligevel kan skaffe sig af med den Funktionær, som paatager sig Hverv, Arbejdsgiveren ikke ønsker han skal paatage sig. Det er naturligvis rigtigt. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil gaa med til en Bestemmelse i Funktionærloven, hvorved

man simpelt hen forbød Opsigelse af Funktionærer. Men det, der er det afgørende, er jo, at det ikke kan betragtes som et Brud paa Aftalen, paa Overenskomsten mellem Arbejdsgiveren og Funktionæren. Det kan ikke lovligt aftales i Ansættelsesvilkårene, at Funktionæren ikke maa paatage sig saadanne Hverv, og det er efter mit Partis Mening et meget stort Fremskridt.

Da det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen havde Ordet i sidste Omgang, fik man et tydeligt Indtryk af, at det ærede Medlem havde maattet beherske sit Sind meget for at gaa med til det Ændringsforslag, vi sammen med det øvrige Udvalg har stillet om Mæglingmændene. Det ærede Medlem har ikke megen Tillid til det, men jeg gaar dog ud fra, at det ærede Medlem, naar han er gaaet med til det, vil anerkende, at det er en Forbedring af Funktionærloven, og dermed vil jeg være tilfreds; den er jo større, som behersker sit Sind, som det ærede Medlem har gjort i denne Sag, end den, der indtager en Stad. Saa synes jeg ikke, der er Anledning til at optage nogen større Drøftelse om dette Forhold.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme imod de af Kommunerne stillede Ændringsforslag. Der er det ejendommelige, at Kommunerne ikke har deltaget syndeligt i Udvalgsarbejdet, men med større Iver har stillet Ændringsforslag; det maa jo blive deres Sag. Vi kan for vort Vedkommende ikke tiltræde dem, men jeg kan anbefale at stemme for de Ændringsforslag, som Udvalget har stillet, og som den højt-ærede Arbejdsminister har tiltraadt.

Carsten Raft: Jeg kan saa fuldt ud tiltræde det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersens Udtalelser, naar han taler, samlende og neutralt, sagligt om de Ændringer, man er naaet frem til i Udvalget. Jeg kan ogsaa tiltræde hans Betragtninger over de kommunistiske Ændringsforslag, idet jeg dog ligesom den sidste ærede Taler finder Anledning til at udtale, at hvis man havde været saa ivrig efter at faa disse Tanker gennemført, havde det maaske været bedre, at man havde arbejdet med det i Udvalget i Stedet for næsten ikke at deltage i Udvalgsarbejdet og derefter komme stikkende med Ændringsforslag paa et Tidspunkt, hvor vi efter et stort Arbejde og mange Udvalgs-møder er kommet til et Resultat.

Hvad Spørgsmaalet om Mæglingmændene angaar, kan jeg ganske henholde mig til min Betragtning, da jeg kom med Forslaget under første Behandling her i